

magnus ille Bellerophontes, omnium malorum occisor, accendens Pegasus, hoc est in Asiafontem doctrinae, periens Solymos vicit et chimaeram interfecit horrible monstrum . . .“

Kakor vidimo, je Bunting prav živahno alegoriziral. Ogrlica njegove Evrope je mogla dobiti miselno nadaljevanje v Vodnikovem „prstanu“.

Kje je Aventinus¹ Češko primerjal s kitaro, nisem mogel zaslediti, vsekakor pa njegova kitara živo spominja Gajeve lire.

Alegoriziranje Evrope samo pa sega daleč v stari vek. Cluverius sam poroča, da je geograf Strabo Evropi dal podobo z maja („Figuram universae Europae Strabo dedit Draconis, cuius caput Hispania, collum Gallia, corpus Germania, alae dextra laevaue Italia ac Cimbrica paeninsula . . .“)

Morda bi tu smeli končno opozoriti na staro mitologijo, ki ji je Evropa bila hči Oceana in Thetide ali hči tirskega kralja Agenorja. —

¹ Aventinus, pravzaprav Turmaier, je bil bavarski historiograf, 1477—1534. Napisal je „Chronico“ (1566) in „Annalium libros VII (1580). „Annales“, ki jih hrani ljublj. licejska knjižnica, so bile nekdanj last ljublj. škofa v Gornjem gradu.



Ivan Albreht:

Kako bi z vami šel . . .

Kako bi z vami šel, vi vsi, ki greste v svet s pojočim glasom,
ki v solnce gledate in ni presilna vam njega svetloba —
kako bi meril se z razkošnim vašim krasom
jaz, revež, v žalosti spočet,
bolnik sanjav, napol objet od smrti.

Pustite me, da ležem v jarek kraj poti, vodeče bogvekam!
Tam med cvetovi, ki bili so v popju strti,
tam druga si poiščem, ki kot jaz
obsojen je, kot jaz proklet . . .
In če ta drug je srce in ž njim duša moja,
pozdravi v jarku morda vas nekoč — poet.

